

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 889

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 22 octombrie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 351 din 22 mai 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	2–5
Decizia nr. 425 din 21 iunie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice	6–8
Decizia nr. 481 din 12 iulie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 216/2015 privind acordarea pensiei de serviciu membrilor Corpului diplomatic și consular al României	8–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
5.888/2.917. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, și al ministrului finanțelor publice pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind mecanismul de acordare și derulare a împrumuturilor acordate unităților administrativ-teritoriale în condițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2018 pentru adoptarea unor măsuri bugetare și pentru completarea art. 63 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și modul de reflectare a sumelor respective în bugetele instituțiilor publice, aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, și al ministrului finanțelor publice nr. 4.597/1.698/2018	11–14
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
1.196. — Decizie privind aprobarea, la cerere, a retragerii autorizației de funcționare a Societății ASIGEXCEL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 351**

din 22 mai 2018

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3)
din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale
art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Sorin Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Vasile Stănescu în Dosarul nr. 1.550/90/2015 al Curții de Apel Pitești — Secția I civilă, care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 189D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 282D/2017, 713D/2017, 890D/2017, 907D/2017, 1.062D/2017 și 1.174D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege, excepție ridicată de Carmen Lia Marinou și alții, de Dumitru Negoită și Felix Costel Ionescu, de Vasile Bălănoiu și alții, de Octavian Cebuc, de Ștefan Călugăru și alții, precum și de Mihai Cheran și alții în dosarele nr. 3.780/90/2014, 375/90/2015, 1.223/90/2016, 461/90/2016, 2.647/90/2016 și 1.556/90/2015 ale Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se prezintă, în Dosarul nr. 1.062D/2017, partea Societatea „Distribuție Energie Oltenia” — S.A., fostă „CEZ Distribuție” — S.A., prin avocat Gheorghe Florin Colța, cu împuternicire avocațială la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în Dosarul Curții Constituționale nr. 713D/2017, autorii excepției au depus un înscris prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

6. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 189D/2017, 282D/2017, 713D/2017, 890D/2017, 907D/2017, 1.062D/2017 și 1.174D/2017, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentantul Societății „Distribuție Energie Oltenia” — S.A. și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții

Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 282D/2017, 713D/2017, 890D/2017, 907D/2017, 1.062D/2017 și 1.174D/2017 la Dosarul nr. 189D/2017, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Societății „Distribuție Energie Oltenia” — S.A., care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În susținerea acestor concluzii invocă cele reținute de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Hotărârea din 21 martie 2018, pronunțată în cauzele conexe C-133/17 și C-134/17, *Dănuț Podilă și alții împotriva Societății Naționale de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători” — S.A. București și Costel Mucea împotriva SMDA Mureș Insolvency SPRL*.

8. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens arată că dispozițiile art. 21 din Constituție nu sunt încălcate, de vreme ce salariații au avut posibilitatea de a se adresa instanțelor de contencios administrativ împotriva deciziilor angajatorului referitoare la demersurile necesare încadrării unor locuri de muncă în condiții speciale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

9. Prin Încheierea din 11 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.550/90/2015, **Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice**. Excepția a fost ridicată de Vasile Stănescu în cadrul unei acțiuni referitoare la încadrarea activității desfășurate în perioada 13 octombrie 2008—31 decembrie 2014 în condiții speciale.

10. Prin Încheierea din 19 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.780/90/2014, Încheierea din 26 ianuarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 375/90/2015, Încheierea din 21 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.223/90/2016, Încheierea din 6 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 461/90/2016, Încheierea din 24 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.647/90/2016, și Încheierea din 6 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.556/90/2015, **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 și ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010**. Excepția a fost ridicată de Carmen Lia Marinou și alții, de Dumitru Negoită și Felix-Costel Ionescu, de Vasile Bălănoiu și alții, de Octavian Cebuc, de Ștefan Călugăru și alții și de Mihai Cheran și alții în cadrul unor litigii referitoare la încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă egalitatea în fața legii prevăzută de art. 16 din Constituție, precum și accesul liber la justiție, consacrat de art. 21 din Legea fundamentală, prin faptul că restrâng posibilitatea ca, pe baza unor probe, să se poată constata de către instanța de judecată existența unor meserii care se încadrează în condiții speciale, respectiv existența unor societăți care au locuri de muncă ce se încadrează în condiții speciale de muncă și care nu au fost menționate în anexele nr. 2 și 3 la Legea nr. 263/2010. Consideră că nu este vina salariaților că angajatorii nu au întreprins măsurile necesare în vederea încadrării unor locuri de muncă în condiții speciale, deși existau și continuă să existe factorii de risc care ar fi justificat această încadrare. De altfel, amintesc că aceste locuri de muncă erau încadrate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000 în grupe superioare de muncă. Or, în aceste condiții, sunt discriminați în raport cu persoanele care au lucrat anterior în aceleași grupe superioare de muncă, dar care au obținut, ca urmare a demersurilor angajatorului, încadrarea în condiții deosebite sau speciale de muncă. De asemenea se consideră discriminați și în raport cu cei care au câștigat deja în instanță încadrarea în condiții speciale. Mai mult, autorii excepției susțin că există o discriminare și în raport cu cei care au ieșit la pensie sub imperiul reglementărilor anterioare și care au beneficiat de condiții mai favorabile de pensionare. În sfârșit, arată că dispozițiile de lege criticate contravin și art. 135 din Constituție, întrucât împiedică înființarea unei societăți în care activitatea să se desfășoare în condiții speciale și acei angajați să beneficieze de prevederile Legii nr. 263/2010 privind reducerea stagiului de cotizare în vederea pensionării.

12. **Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, dispozițiile de lege criticate nefiind contrare prevederilor constituționale invocate de autorii excepției. În sprijinul acestor concluzii, amintește că, în jurisprudența Curții Constituționale, s-a statuat că legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale convenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și cuantumul lor valoric, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare. De asemenea a amintit că, potrivit aceleiași jurisprudențe, „situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări.” Totodată, Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă invocă cele reținute de Curtea Constituțională în sensul că „nu se poate pune un semn de egalitate între persoanele care anterior au lucrat în grupa I de muncă și cele care au fost încadrate ulterior în condiții speciale”, întrucât „încadrarea în trecut a unor locuri de muncă în grupa I nu a atras automat un tratament juridic unitar în prezent sub aspectul încadrării în condiții speciale.” De asemenea amintește că instanța de contencios constituțional a considerat că dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere accesului liber la justiție, de vreme ce legiuitorul a stabilit o procedură de urmat în cazul încadrării locurilor de muncă în condiții speciale, atât în baza Legii nr. 19/2000, cât și în baza Legii nr. 263/2010, prin Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, Legea nr. 226/2006 și Hotărârea Guvernului nr. 1.284/2011. În ceea ce privește art. 135 din Constituție apreciază că acesta nu are incidență în speță.

13. **Tribunalul Vâlcea — Secția I civilă** apreciază, de asemenea, că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, întrucât stabilirea prin lege și în legislația secundară a criteriilor de încadrare a locurilor de muncă în condiții speciale și a procedurii de urmat în acest sens sunt atribuții exclusive ale legiuitorului și nu afectează dreptul persoanelor interesate de a se adresa justiției pentru a reclama neîndeplinirea de către angajator sau de alte persoane a obligațiilor rezultate din aceste acte normative. Mai arată că, prin deciziile nr. 12 din 23 mai 2016 și nr. 14 din 23 mai 2016, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție într-un recurs în interesul legii, respectiv în procedura dezlegării unor chestiuni de drept, s-a statuat în sensul limitării posibilității instanței de drept comun de a analiza condițiile de muncă ale reclamantilor și de a statua cu privire la încadrarea locurilor de muncă ale acestora în condiții speciale, însă această limitare nu a fost dedusă în mod direct din dispozițiile invocate a fi neconstituționale, ci din interpretarea întregii legislații care reglementează această materie.

14. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

15. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată și invocă, în acest sens, cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 259 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 18 iulie 2014, precum și considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 14 din 23 mai 2016, paragrafele 85—86.

16. **Avocatul Poporului** arată că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens arată că încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale sau deosebite (din Legea nr. 19/2000, respectiv Legea nr. 263/2010) a avut ca temei rațiuni asemănătoare divizării activității în grupele I și a II-a de muncă din Legea nr. 3/1977, rațiuni ce țin de gradul de solicitare, precum și de factorii de risc prezenți și expunerea la aceștia, totuși, în urma aplicării metodologiilor de încadrare stabilite prin hotărârile Guvernului mai sus amintite nu s-a realizat o suprapunere perfectă între locurile de muncă încadrate anterior Legii nr. 19/2000 în grupele I și a II-a de muncă cu cele încadrate ulterior în condiții speciale ori deosebite. Astfel, unele activități și unități care anterior se regăseau în grupa I de muncă au fost încadrate în activități și unități în care se desfășoară activitatea în condiții speciale, în timp ce altele au fost încadrate în condiții deosebite dacă au îndeplinit condițiile stabilite de art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 261/2001. Legea nr. 263/2010 a preluat clasificarea Legii nr. 19/2000 în condiții deosebite și speciale de muncă. Or, în vederea obținerii dreptului la pensie sunt aplicabile condițiile prevăzute de legea în vigoare la momentul deschiderii dreptului la pensie, potrivit principiului *tempus regit actum*. De asemenea, Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate nu încalcă dreptul de acces liber la justiție. În sfârșit, în sprijinul opiniei sale, Avocatul Poporului menționează și cele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, prin Decizia nr. 9 din 16 mai 2016, paragrafele 55—56, precum și prin Decizia nr. 12 din 23 mai 2016, paragrafele 80—82.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, și ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010. Dispozițiile de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000: „(2) *Alte locuri de muncă în condiții speciale decât cele prevăzute la alin. (1) pot fi stabilite numai prin lege.*

(3) *Metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale se vor stabili prin hotărâre a Guvernului, pe baza propunerii comune a Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Sănătății și Familiei, în urma consultării CNPAS.*”

— Art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010: „(1) *În sensul prezentei legi, locurile de muncă în condiții speciale sunt cele din:*

a) *unitățile miniere, pentru personalul care își desfășoară activitatea în subteran cel puțin 50% din timpul normal de muncă în luna respectivă;*

b) *activitățile de cercetare, explorare, exploatare sau prelucrare a materiilor prime nucleare, zonele I și II de expunere la radiații;*

c) *activitățile din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, prevăzute de actele normative cu regim clasificat emise până la data intrării în vigoare a prezentei legi;*

d) *aviația civilă, pentru personalul navigant prevăzut în anexa nr. 1;*

e) *activitățile și unitățile prevăzute în anexele nr. 2 și 3;*

f) *activitatea artistică desfășurată în profesiile prevăzute în anexa nr. 4.*”

20. Curtea constată că Legea nr. 19/2000 a fost abrogată prin art. 196 lit. a) din Legea nr. 263/2010. Având în vedere însă cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, în sensul că „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, precum și faptul că dispozițiile art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 au fost invocate ca temei legal în cauzele în care s-a formulat excepția de neconstituționalitate, aceste dispoziții urmează să fie supuse analizei de constituționalitate.

21. Autorii excepției consideră că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor prevederi din Constituție: art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 privind dreptul de acces la justiție și art. 135 privind economia.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai constituit obiect

al controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională. Astfel, prin Decizia nr. 680 din 2 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 30 ianuarie 2018, paragrafele 57—66, Curtea a amintit că procedura încadrării unor locuri de muncă în condiții speciale a fost supusă unor condiții și termene prevăzute prin Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 645 din 10 septembrie 2003. Referindu-se la pretinsul caracter discriminator al dispozițiilor de lege criticate formulate de persoanele care au avut deschis accesul către procedura reglementată de Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, dar fie nu au obținut încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale, fie nu au făcut demersurile necesare în termenul prevăzut de acest act normativ, Curtea a apreciat că acestea sunt lipsite de temei. Astfel, Curtea a reținut că, deși dispozițiile art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 nu sunt aplicabile acestei categorii de persoane, această soluție legislativă este justificată de faptul că la momentul la care Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003 a creat cadrul necesar încadrării locurilor de muncă în condiții speciale, cerințele legale prevăzute de acest act normativ nu au fost îndeplinite. În mod evident, aceste persoane se găsesc într-o situație diferită față de cei care au întrunit aceste cerințe și au obținut încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale, regăsindu-se, în prezent, în ipoteza art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010.

23. De asemenea, prin aceeași decizie, Curtea a amintit că, potrivit celor constatate prin Decizia nr. 259 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 18 iulie 2014, între persoanele care anterior Legii nr. 19/2000 au lucrat în grupa I de muncă și cele care au fost încadrate ulterior în condiții speciale nu se poate pune un semn de egalitate, „deși încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale sau deosebite a avut ca temei rațiuni asemănătoare divizării activității în grupele I și a II-a de muncă, rațiuni ce țin de gradul de solicitare, precum și de factorii de risc prezenți și expunerea la aceștia, totuși, în urma aplicării metodologiilor de încadrare stabilite prin hotărârile Guvernului mai sus amintite, nu s-a realizat o suprapunere perfectă între locurile de muncă încadrate anterior Legii nr. 19/2000 în grupele I și a II-a de muncă cu cele încadrate ulterior în condiții speciale ori deosebite. Astfel, unele activități și unități care anterior se regăseau în grupa I de muncă au fost încadrate în activități și unități în care se desfășoară activitatea în condiții speciale, în timp ce altele au fost încadrate în condiții deosebite, dacă au îndeplinit condițiile stabilite de art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 261/2001.”

24. Tot cu privire la situația persoanelor care au avut deschis accesul la procedura prevăzută prin Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, dar care nu au făcut demersurile necesare în temenele legale, Curtea Constituțională a amintit cele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 12 din 23 mai 2016 privind examinarea recursului în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție având ca obiect posibilitatea constatării pe cale judiciară sau a obligării angajatorului la încadrarea activității desfășurate în condiții deosebite sau speciale de muncă, după 1 aprilie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 10 noiembrie 2016, paragraful 90 și următoarele, și a apreciat că cele constatate de instanța supremă pun în evidență faptul că, în cazul persoanelor

care au avut acces la procedura reglementată de Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, nu se poate vorbi de o obstrucționare a dreptului de acces liber la justiție.

25. De asemenea, în considerentele Deciziei nr. 680 din 2 noiembrie 2017, Curtea Constituțională a reținut că dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 nu au incidență asupra accesului liber al angajatorilor la o activitate economică ori asupra manifestării liberei inițiative.

26. Cu același prilej, Curtea a analizat și situația persoanelor care susțin că desfășoară una dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 263/2010, dar nu beneficiază de încadrarea locurilor de muncă în condiții speciale, deoarece acestea au fost constituite ulterior finalizării procedurii reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003, iar legiuitorul nu a prevăzut o procedură care să permită actualizarea listelor prevăzute în anexele nr. 2 și 3 la Legea nr. 263/2010. Astfel, făcând din nou trimitere la evoluția reglementării în materia locurilor de muncă în condiții speciale, Curtea a amintit că dispozițiile art. 30 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 263/2010 se referă la locuri de muncă care, potrivit legislației anterioare, au fost supuse unei evaluări ce a vizat nu doar caracteristicile activității, ci și condițiile concrete în care aceasta se desfășura în cadrul unei unități. Prin stabilirea unei limite temporale pentru procedura de încadrare a unor locuri de muncă în condiții speciale, precum și din reglementarea unei proceduri de reevaluare a acestei încadrări se desprinde intenția vădită a legiuitorului de a restrânge sfera locurilor de muncă încadrate în condiții deosebite sau speciale, prin normalizarea acestora și înlăturarea factorilor de risc pentru sănătatea salariaților, potrivit legislației privind protecția muncii. În acest sens a amintit și cele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție, în Decizia nr. 12 din 23 mai 2016, paragrafele 39 și 40, potrivit cărora „legislația națională adoptată, începând cu Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, a urmat politica legislativă a Uniunii Europene de normalizare a condițiilor de lucru ale salariaților în sensul înlăturării, pe cât

posibil, a condițiilor dăunătoare pentru sănătatea și securitatea acestora. În acest sens s-a dezvoltat, în baza Directivei Consiliului nr. 89/391/CEE privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă, o legislație care stabilește norme și garanții pentru sănătatea și securitatea angajatului, cuprinzând măsuri și acțiuni eșalonate în scopul eliminării locurilor de muncă în condiții deosebite, prin normalizarea condițiilor de muncă, limitându-se totodată posibilitatea angajatorului de a crea și dezvolta noi locuri de muncă periculoase. Aceasta este rațiunea pentru care legislația ce face obiectul procesului de unificare a interpretării pe calea prezentului recurs în interesul legii are aplicabilitate limitată în timp și cu privire la persoane, astfel că nu poate fi extinsă în ceea ce privește unități lucrative nou-create, care ar cuprinde locuri de muncă încadrabile în condiții deosebite sau speciale. La data de 31 decembrie 2002 s-a încheiat procesul de avizare pentru condițiile deosebite de muncă, respectiv la data de 30 iunie 2005, pentru nominalizarea locurilor de muncă în care se desfășoară activități încadrate în condiții speciale. Reînnoirea avizelor de încadrare a fost permisă doar atunci când, pe baza măsurilor adoptate de angajator, nu a fost posibilă normalizarea condițiilor de muncă.” Prin urmare, Curtea a apreciat că locurile de muncă înființate după încheierea procedurii reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003 nu mai pot întruni, în mod obiectiv, aceleași criterii care au determinat încadrarea în condiții speciale a unor locuri de muncă încadrate potrivit legislației anterioare în grupa I de muncă și care se desfășurau într-un cadru care nu asigura o protecție suficientă a salariaților împotriva riscurilor activității desfășurate.

27. Curtea apreciază că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței sale în materie, astfel că soluția și considerentele Deciziei nr. 680 din 2 noiembrie 2017 își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

28. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasile Stănescu în Dosarul nr. 1.550/90/2015 al Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și de Carmen Lia Marinoiu și alții, de Dumitru Negoită și Felix Costel Ionescu, de Vasile Bălănoiu și alții, de Octavian Cebuc, de Ștefan Călugăru și alții, precum și de Mihai Cheran și alții în dosarele nr. 3.780/90/2014, 375/90/2015, 1.223/90/2016, 461/90/2016, 2.647/90/2016 și 1.556/90/2015 ale Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și al art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Pitești — Secția I civilă și Tribunalului Vâlcea — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 mai 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 425

din 21 iunie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, excepție ridicată de Florin-Cosmin Neagu în Dosarul nr. 3.312/121/2016 al Tribunalului Galați — Secția I civilă, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.007 D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că interdicția prevăzută de textul de lege criticat reprezintă o măsură necesară pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcției de grefier. Legiuitorul a instituit anumite incompatibilități în vederea îndeplinirii cu neutralitate, de către persoanele care exercită o funcție publică, a activităților ce le revin.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 13 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.312/121/2016, **Tribunalul Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 77 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice.** Florin-Cosmin Neagu a ridicat excepția într-o cauză având ca obiect obligarea părților Ministerul Justiției și Curtea de Apel Galați ca, prin hotărârea pronunțată, să îi recunoască dreptul de a desfășura și alte activități profesionale decât aceea de grefier.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul arată că restrângerea dreptului la muncă în ceea ce îi privește pe grefieri este o măsură neconstituțională și excesivă. Faptul că un grefier ar cumula două locuri de muncă sau ar exercita în afara programului instanței și alte activități profesionale legale, aducătoare de venit, nu ar constitui un atac la securitatea

națională, la ordinea și morala publică și nici nu ar aduce vreun prejudiciu de imagine justiției în ansamblu sau instituției în care își desfășoară activitatea. Într-o societate democratică, dreptul la muncă este garantat. Fiecare persoană are dreptul să muncească „pentru a-și produce în mod cinstit cele necesare traiului”. Potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, funcția de judecător este incompatibilă cu exercitarea oricărei alte funcții publice sau private, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior. În capitolul VI din Constituție, referitor la autoritatea judecătorească, nu există nicio mențiune privind incompatibilitatea grefierilor, prin urmare intenția legiuitorului a fost doar ca judecătorii să fie incompatibili cu alte funcții, iar nu grefierii. De asemenea, potrivit art. 96 alin. (1) din Legea nr. 161/2003, funcționarii publici pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice, al creației literar-artistice și în alte domenii de activitate din sectorul privat, care nu sunt în legătură directă sau indirectă cu atribuțiile exercitate ca funcționar public, potrivit fișei postului. Din această perspectivă, limitarea dreptului la muncă al grefierilor este discriminatorie în comparație cu funcționarii publici. Dreptul la muncă este unul dintre drepturile enumerate în art. 1 alin. (2) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, a căruia exercitare este garantată de către stat, în condițiile de egalitate între cetățeni. Din această perspectivă, restrângerea dreptului la muncă pentru grefieri este o discriminare pe bază de „categorie socială”, în condițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 137/2000, față de celelalte funcții publice, care nu au astfel de interdicții.

6. **Tribunalul Galați — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece instituirea, prin textul de lege criticat, a incompatibilității menționate este o opțiune a legiuitorului, care se circumscrie scopului prevăzut de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 567/2004, și anume aceea de a asigura transparența în exercitarea funcției și buna desfășurare a activității instanțelor judecătorești. Un rol important în desfășurarea respectivei activități revine personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, care este chemat să îndeplinească corect sarcinile ce îi revin, iar scopul urmărit este acela de a crea o imparțialitate efectivă a grefierilor în exercitarea profesiei lor.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale criticate este neîntemeiată, făcând referire la cele reținute în paragraful 14 al Deciziei Curții Constituționale nr. 289 din 28 aprilie 2015. Se reține, de asemenea, că personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea este obligat ca, prin întreaga sa activitate, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora. Prin întreaga sa

conduită, personalul auxiliar de specialitate al instanțelor și parchetelor trebuie să contribuie la respectarea supremației legii, la asigurarea transparenței și a încrederii cetățeanului în autoritatea judecătorească. În exercitarea profesiei sale, personalul auxiliar de specialitate trebuie să manifeste competență, imparțialitate și celeritate, fiind obligat să se abțină de la orice faptă care ar putea aduce prejudicii justițiabililor ori prestigiului justiției. Astfel, în considerarea celor expuse anterior, era normal ca legiuitorul să prevadă că funcția de grefier este incompatibilă cu orice alte funcții publice sau private, cu excepția funcțiilor didactice. Dreptul la muncă nu poate fi, însă, un drept absolut, de aceea trebuie să existe anumite limite. Astfel, faptul că funcția de grefier este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată nu este de natură să încalce dreptul constituțional la muncă, ci reprezintă o modalitate de a asigura exercitarea funcției de grefier cu obiectivitate și imparțialitate, având ca unic temei legea și principiile generale ale dreptului. Sunt invocate și cele reținute de Curtea Constituțională, prin deciziile nr. 444 din 26 octombrie 2004 și nr. 321 din 14 septembrie 2004 referitoare la principiul libertății alegerii profesiei, concluzia fiind aceea că reglementarea prin lege a incompatibilității funcției de grefier cu orice alte funcții publice sau private constituie o garanție a exercitării corespunzătoare a acestei activități de interes public.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că textul de lege criticat este constituțional, făcând referire la considerentele reținute în deciziile Curții Constituționale nr. 937 din 7 iulie 2011, nr. 386 din 1 octombrie 2013 și nr. 289 din 28 aprilie 2015. Totodată se arată că legiuitorul are competența exclusivă de a stabili sfera persoanelor care participă la înfăptuirea justiției de către instanțele judecătorești, precum și condițiile de acces în profesia de grefier, condiții care trebuie să asigure certitudinea îndeplinirii actului profesional la un standard ridicat.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 77 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004, având următorul cuprins: „(1) *Funcția de grefier este incompatibilă cu orice alte funcții publice sau private, cu excepția funcțiilor didactice.*

(2) *Grefierilor le este interzis:*

a) *să desfășoare activități comerciale, direct sau prin persoane interpuse;*

b) *să desfășoare activități de arbitraj în litigii civile, comerciale sau de altă natură;*

c) *să aibă calitatea de asociat sau de membru în organele de conducere, administrare ori de control la societăți civile, societăți comerciale, inclusiv la bănci sau la alte instituții de credit, societăți de asigurare ori financiare, companii naționale, societăți naționale sau regii autonome;*

d) *să aibă calitatea de membru al unui grup de interes economic.*

(3) *Prin derogare de la regula prevăzută la alin. (2) lit. c), grefierii pot fi acționari sau asociați ca urmare a legii privind privatizarea în masă.”*

13. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele de lege criticate aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 41 referitor la muncă și protecția socială a muncii, precum și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 289 din 28 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 15 iunie 2015, paragraful 14, a reținut, de principiu, că: instituirea, prin dispozițiile art. 77 alin. (1) din Legea nr. 567/2004, a incompatibilității de a deține orice alte funcții publice sau private, cu excepția funcțiilor didactice, este o opțiune a legiuitorului și se circumscrie scopului prevăzut de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 567/2004, și anume acela de a asigura buna desfășurare a activității instanțelor judecătorești și a parchetelor de pe lângă acestea, în care un rol important îl joacă competența personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și îndeplinirea corectă a sarcinilor care îi revin, ținând cont de faptul că, în înfăptuirea actului de justiție, munca acestei categorii de personal constituie un sprijin pentru judecători și procurori.

15. Distinct de cele reținute prin decizia menționată, ale cărei considerente sunt valabile și în cauza de față, Curtea constată că asupra criticilor privind încălcarea prevederilor art. 41 din Constituție, prin texte de lege ce instituie incompatibilități, s-a pronunțat, de principiu, prin Decizia nr. 844 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 2 martie 2016, paragraful 21, statuând că legiuitorul are, în principiu, dreptul de a limita dreptul la alegerea și/sau exercitarea unei profesii, însă această limitare trebuie să respecte principiul proporționalității, astfel cum a fost acesta conturat în jurisprudența Curții Constituționale.

16. Astfel, conform principiului proporționalității, orice măsură luată trebuie să fie adecvată — capabilă în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, necesară — indispensabilă pentru îndeplinirea scopului și proporțională, adică să respecte justul echilibru între interesele concrete, pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit. În vederea realizării testului de proporționalitate urmează să se stabilească scopul urmărit de legiuitor prin măsura criticată și dacă acesta este unul legitim, întrucât testul de proporționalitate se va putea raporta doar la un scop legitim (Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, paragraful 30).

17. Referitor la scopul urmărit de legiuitor prin textul de lege criticat, Curtea reține că acesta este justificat de necesitatea exercitării funcției de grefier în condiții de profesionalism și imparțialitate, pentru a fi un sprijin real pentru judecători și procurori, în activitatea de înfăptuire a actului de justiție, cu atât mai mult cu cât, în ultimii ani, grefierii au preluat o serie de atribuții nejurisdicționale de la magistrați, aspect ce subliniază o dată în plus incompatibilitatea funcției de grefier cu alte funcții publice sau private. Prevederile legale criticate sunt adecvate scopului urmărit, deoarece excluderea de la exercitarea oricăror alte funcții publice sau private, precum și interdicția expresă de a desfășura activități comerciale constituie un mijloc apt să impună imparțialitate și obiectivitate, cu privire la exercitarea funcției de grefier. Cu privire la caracterul necesar al măsurii, Curtea reține că acesta este justificat, deoarece funcția de grefier obligă la păstrarea secretului profesional, confidențialitatea în legătură cu faptele și informațiile despre care ia cunoștință în exercitarea funcției, cu privire la procese

aflate în curs de desfășurare sau asupra unor cauze cu care a fost sesizat parchetul, precum și la abținerea de la orice faptă care ar putea aduce prejudicii persoanelor fizice sau juridice ori prestigiului justiției. Curtea mai observă, de asemenea, că există un raport rezonabil de proporționalitate între cerințele de interes general, referitoare la protecția interesului public, prin instituirea incompatibilității menționate, și protecția dreptului fundamental la muncă al autorului.

18. Curtea constată că exercitarea în paralel a unei alte profesii ar putea duce la încălcarea obligațiilor de imparțialitate, confidențialitate și păstrare a secretului profesional impuse de art. 76 și 78 din Legea nr. 567/2004.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florin-Cosmin Neagu, în Dosarul nr. 3.312/121/2016 al Tribunalului Galați — Secția I civilă, și constată că dispozițiile art. 77 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Galați — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 iunie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 481

din 12 iulie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 216/2015 privind acordarea pensiei de serviciu membrilor Corpului diplomatic și consular al României

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 216/2015 privind acordarea pensiei de serviciu membrilor Corpului diplomatic și consular al României, excepție ridicată de Eugen Ionele în Dosarul nr. 2.728/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 849D/2017 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, autorul excepției a transmis note scrise prin care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate și judecarea cauzei în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, sens în care precizează că, în realitate, criticile de neconstituționalitate vizează aspecte referitoare la modificarea și completarea legii. Or, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”, astfel cum stabilește art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 4.197 din 22 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 2.728/2/2016, **Curtea de Apel**

București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 216/2015 privind acordarea pensiei de serviciu membrilor Corpului diplomatic și consular al României. Excepția a fost ridicată de Eugen Ionele cu prilejul judecării cauzei având obiect anularea unui act administrativ.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece exclud din categoria beneficiarilor legii persoanele care au lucrat în Ministerul Comerțului Exterior. Astfel, arată că prevederile legale criticate fac referire la denumirile ulterioare ale Ministerului Comerțului Exterior. Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale a fost continuatorul și beneficiarul drepturilor și obligațiilor juridice transferate de la Ministerul Comerțului Exterior, care nu a fost desființat, dizolvat sau lichidat, ci a fost transformat în Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, prin adăugarea în structura sa a Departamentului Cooperării Economice Internaționale. Nespecificarea Ministerului Comerțului Exterior în art. 3 alin. (1) din Legea nr. 216/2015 reprezintă o eroare a legiuitorului, care trebuie îndreptată, deoarece se face o discriminare față de sutele de pensionari care au lucrat în Ministerul Comerțului Exterior. În aceste condiții, petentul solicită modificarea art. 3 alin. (1) din Legea nr. 216/2015, în sensul includerii Ministerului Comerțului Exterior în categoria instituțiilor enumerate de aceste prevederi legale.

7. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, limitându-se la justificarea admisibilității sesizării Curții Constituționale în raport cu art. 29 din Legea nr. 47/1992.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care reține că instituțiile în cadrul cărora eventualii beneficiari ai normei trebuie să își fi desfășurat activitatea, precum și condițiile pe care aceștia trebuie să le îndeplinească sunt aspecte ce țin de politica legiuitorului în domeniu. Totodată, menționează că prevederile legale criticate se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normelor legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare.

10. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Reține că autorul acesteia solicită, în realitate, adoptarea unei noi soluții legislative, în sensul introducerii tuturor salariaților din Ministerul Comerțului Exterior printre beneficiarii Legii nr. 216/2015. Critica de neconstituționalitate formulată tinde la completarea textului de lege, soluția legislativă existentă nemulțumindu-l prin prisma a ceea ce nu cuprinde. Or, instanța de contencios constituțional nu poate complini omisiunile legislative, întrucât, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise ale autorului excepției, concluziile procurorului,

prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 216/2015 privind acordarea pensiei de serviciu membrilor Corpului diplomatic și consular al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 22 iulie 2015, care au următorul cuprins: *„De prevederile prezentei legi, în situația îndeplinirii condițiilor impuse de aceasta, beneficiază și membrii Corpului diplomatic și consular al României, cu o vechime de cel puțin 15 ani în Departamentul de Comerț Exterior din Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, Ministerul Comerțului și Turismului, Ministerul Comerțului, Ministerul Industriei și Comerțului, Ministerul Afacerilor Externe, Secretariatul General al Guvernului, Ministerul Economiei și Comerțului, Ministerul Economiei și Finanțelor, Ministerul pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii, Comerț, Turism și Profesii Liberale, Ministerul Întreprinderilor Mici și Mijlocii, Comerțului și Mediului de Afaceri, Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului, denumit în continuare Departamentul de Comerț Exterior, din care cel puțin 4 ani în misiuni permanente cu grade diplomatice sau consulare, la ambasadele, consulatele și alte reprezentanțe ale României din străinătate.”*

14. În opinia autorului excepției, prevederile legale ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie. De asemenea sunt invocate dispozițiile art. 1 pct. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea generală a discriminării.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, astfel cum sunt formulate, criticile autorului vizează, în realitate, două aspecte: 1) completarea prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 216/2015, prin includerea Ministerului Comerțului Exterior, în categoria autorităților enumerate de lege; 2) calificarea activității desfășurate în Ministerul Comerțului Exterior — Centrul de Perfecționare a Cadrelor din Sistemul de Comerț Exterior, ca fiind activitate desfășurată în Departamentul de Comerț Exterior.

16. Cu privire la primul aspect, Curtea reține că, prin critica de neconstituționalitate, se are în vedere o omisiune legislativă. Potrivit jurisprudenței sale, Curtea Constituțională nu își poate asuma rolul de a crea, de a abroga sau de a modifica o normă juridică spre a îndeplini rolul de legislator pozitiv și nici nu se poate substitui legiuitorului pentru adăugarea unor noi prevederi celor deja instituite (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 819 din 24 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 11 februarie 2016, paragraful 14).

17. Pe de altă parte, analizând dacă o asemenea omisiune legislativă are sau nu relevanță constituțională, Curtea reține că prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 216/2015, astfel cum sunt formulate, dau expresie opțiunii legiuitorului de a stabili una dintre categoriile de beneficiari ai legii antereferte și condițiile pe care această categorie trebuie să le îndeplinească pentru a beneficia de pensie de serviciu, respectiv: să aibă calitatea de membri ai Corpului diplomatic și consular al României și să aibă o vechime de cel puțin 15 ani în Departamentul de Comerț Exterior, din care cel puțin 4 ani în misiuni permanente cu grade diplomatice sau consulare, la ambasadele, consulatele și alte reprezentanțe ale României din străinătate.

18. Cu privire la Departamentul de Comerț Exterior, Curtea observă că prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 216/2015 cuprind o enumerare a ministerelor și autorităților publice în cadrul cărora a existat această structură, fără ca această enumerare să aibă caracter limitativ. La această concluzie

conduce maniera de redactare a normei și analiza Normelor de metodologice de aplicare a Legii nr. 216/2015 privind acordarea pensiei de serviciu membrilor Corpului diplomatic și consular al României, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 954/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 14 decembrie 2015. Astfel, potrivit art. 5 lit. b) din Normele metodologice menționate: „*Constituie vechime la stabilirea pensiei de serviciu prevăzută de Lege perioadele de activitate în care persoanele prevăzute la art. 2:*

b) au desfășurat activitate în Departamentul de Comerț Exterior din Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, Ministerul Comerțului și Turismului, Ministerul Comerțului, Ministerul Industriei și Comerțului, Ministerul Afacerilor Externe, Secretariatul General al Guvernului, Ministerul Economiei și Comerțului, Ministerul Economiei și Finanțelor, Ministerul pentru întreprinderile Mici și Mijlocii, Comerț, Turism și Profesii Liberale, Ministerul întreprinderilor Mici și Mijlocii, Comerțului și Mediului de Afaceri, Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului, în direcțiile generale, direcțiile și compartimentele cu specific de comerț exterior și cooperare economică internațională din administrațiile centrale ale fostelor ministere și departamente de comerț exterior și cooperare economică internațională;”.

19. Astfel, alături de enumerarea punctuală a categoriilor de ministere și alte autorități publice, în cadrul cărora a existat Departamentul de Comerț Exterior, sub diferite denumiri, prevederile art. 5 lit. b) din Normele metodologice utilizează, ca tehnică de reglementare, și o denumire cu caracter generic, utilizând formula sintetică „*direcțiile generale, direcțiile și compartimentele cu specific de comerț exterior și cooperare economică internațională din administrațiile centrale ale fostelor ministere și departamente de comerț exterior și cooperare economică internațională;*”.

20. Prin urmare, susținerea autorului excepției, în privința caracterului discriminatoriu al prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 216/2015, care nu prevăd și Ministerul Comerțului Exterior, nu subzistă, în condițiile în care aceste prevederi de lege urmează a fi interpretate și aplicate prin prisma dispozițiilor art. 5 lit. b) din Normele metodologice.

21. De altfel, referirea pe care dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 216/2015 o fac la Departamentul de Comerț Exterior

„*din Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale*” are în vedere denumirea ministerului din momentul înființării acestui departament, în anul 1975, prin Decretul Consiliului de Stat nr. 2/1975, publicat în Buletinul Oficial nr. 11 din 17 ianuarie 1975. Astfel, la momentul înființării Departamentului Cooperării Economice Internaționale, denumirea ministerului era aceea de Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, și nu aceea de Ministerul Comerțului Exterior. Schimbarea denumirii Ministerului Comerțului Exterior în Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale a avut loc anterior, în anul 1974, potrivit art. 1 din Decretul Consiliului de Stat nr. 116/1974, publicat în Buletinul Oficial nr. 63 din 18 aprilie 1974.

22. Sub acest aspect, Curtea precizează că schimbarea în timp a denumirii autorităților și structurilor publice cu rol în desfășurarea activității statale de comerț exterior, în funcție de diversele opțiuni de ordin organizatoric și funcțional, nu are consecințe asupra stabilirii unor drepturi, atâta vreme cât normele legale permit identificarea acestor autorități publice.

23. Mai mult, utilizarea, în cuprinsul normei juridice, a tuturor denumirilor pe care o autoritate publică le-a avut, în diferite perioade, ar conferi redundanță reglementării și ar reprezenta o abatere de la regulile de tehnică legislativă, prevăzute de Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Pe cale de consecință, Curtea reține că pretinsa omisiune legislativă invocată de autorul excepției nu are relevanță constituțională.

24. Cu privire la cea de-a doua critică de neconstituționalitate formulată, Curtea reține că evaluarea și calificarea în concret a activității desfășurate de membrii corpului diplomatic și consular, destinatari ai prevederilor art. 3 din Legea nr. 216/2015, precum și aprecierea asupra îndeplinirii a condițiilor legale referitoare la pensia de serviciu reprezintă aspecte care țin de interpretarea și aplicarea legii menționate, de autoritățile publice cu atribuții în domeniu și de instanțele judecătorești.

25. În aceste condiții, având în vedere prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia instanța de contencios constituțional se pronunță numai asupra constituționalității prevederilor de lege cu care a fost sesizată, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât privește chestiuni de interpretare și aplicare a unor texte de lege, ceea ce excedează controlului de constituționalitate.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 216/2015 privind acordarea pensiei de serviciu membrilor Corpului diplomatic și consular al României, excepție ridicată de Eugen Ionele în Dosarul nr. 2.728/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 iulie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE
ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE
Nr. 5.888 din 10 octombrie 2018

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 2.917 din 23 august 2018

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind mecanismul de acordare și derulare a împrumuturilor acordate unităților administrativ-teritoriale în condițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2018 pentru adoptarea unor măsuri bugetare și pentru completarea art. 63 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și modul de reflectare a sumelor respective în bugetele instituțiilor publice, aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, și al ministrului finanțelor publice nr. 4.597/1.698/2018

În temeiul prevederilor art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 51/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 1 alin. (13) și (16) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2018 pentru adoptarea unor măsuri bugetare și pentru completarea art. 63 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 187/2018, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, și ministrul finanțelor publice emit următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind mecanismul de acordare și derulare a împrumuturilor acordate unităților administrativ-teritoriale în condițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2018 pentru adoptarea unor măsuri bugetare și pentru completarea art. 63 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și modul de reflectare a sumelor respective în bugetele instituțiilor publice, aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, și al ministrului finanțelor publice nr. 4.597/1.698/2018, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 27 aprilie 2018, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Tragerea împrumutului contractat se efectuează de unitățile administrativ-teritoriale conform art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2018, aprobată cu modificări prin Legea nr. 187/2018, cu modificările ulterioare, la nivelul sumei aprobate prin hotărâre de Comisia de autorizare a împrumuturilor locale cu tragere în anul 2019 și în anul 2020, după caz, numai dacă la data solicitării tragerilor nu înregistrează plăți restante.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale transmit Direcției generale de trezorerie și datorie publică din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, în anul 2019 și în anul 2020, după caz, câte o cerere de tragere întocmită la nivelul sumelor autorizate în hotărârea Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale, pentru fiecare tragere. Cererile de tragere sunt semnate de către ordonatorul principal de credite și sunt întocmite conform modelului prevăzut în anexa nr. 9.”

2. După articolul 6 se introduc două noi articole, articolele 6¹ și 6², cu următorul cuprins:

„Art. 6¹. — (1) În termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii pentru tragerea împrumutului contractat la registratura Direcției generale de trezorerie și datorie publică din cadrul Ministerului Finanțelor Publice se întocmește actul adițional pentru tragere la convenția de împrumut, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 10. Actul adițional pentru tragere la convenția de împrumut se transmite, în format electronic, unităților administrativ-teritoriale, în vederea semnării, pe

adresele de e-mail ale persoanelor de contact menționate în convenția de împrumut. Scadențiarul de plată se transmite ulterior, acesta se elaborează în funcție de data creditării contului de împrumut al unităților administrativ-teritoriale cu suma integrală stabilită pentru tragere și aprobată în hotărârea Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale. Totodată, actul adițional pentru tragere la convenția de împrumut se transmite spre știință, prin e-mail, și direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice/administrațiilor județene ale finanțelor publice.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale, în termen de maximum 4 zile lucrătoare de la primirea actului adițional pentru tragere la convenția de împrumut, au obligația să tipărească documentul în două exemplare, să îl semneze/stampileze și să îl retransmită scanat, în format electronic, la adresa de e-mail mf.trezorerie@mfinante.gov.ro. Totodată, în cadrul aceluiași termen de 4 zile lucrătoare, unitățile administrativ-teritoriale depun cele două exemplare originale ale actului adițional pentru tragere la convenția de împrumut, ștampilate și semnate de ordonatorul principal de credite, la direcțiile generale regionale ale finanțelor publice/administrațiile județene ale finanțelor publice, după caz.

(3) În ziua următoare primirii celor două exemplare originale ale actului adițional pentru tragere la convenția de împrumut de la unitățile administrativ-teritoriale, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice/administrațiile județene ale finanțelor publice le retransmit prin poștă, cu adresă de înaintare, Direcției generale de trezorerie și datorie publică din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

(4) Pentru operativitate, Ministerul Finanțelor Publice, prin Direcția generală de trezorerie și datorie publică, după primirea în format electronic de la unitățile administrativ-teritoriale a exemplarului scanat al actului adițional la convenția de împrumut, semnat și ștampilat, începe demersurile necesare în vederea semnării.

(5) În termen de maximum 7 zile lucrătoare de la data semnării actului adițional la convenția de împrumut de către ambele părți, Ministerul Finanțelor Publice, prin Direcția generală de trezorerie și datorie publică, dispune virarea sumei solicitate în cererea de tragere în contul aferent subdiviziunii bugetare corespunzătoare din bugetul împrumuturilor interne,

indicat de unitățile administrativ-teritoriale beneficiare și înscris în convenția de împrumut.

(6) Un exemplar original al actului adițional pentru tragere la convenția de împrumut semnat de ambele părți însoțit de scadențarul de plată se transmite, prin poștă cu adresă de înaintare, direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice/administrațiilor județene ale finanțelor publice, pentru a fi retransmis, în ziua primirii, unităților administrativ-teritoriale beneficiare. Scadențarul de plată se întocmește în funcție de data creditării conturilor indicate de unitățile administrativ-teritoriale cu sumele trase acordate cu titlu de împrumut.

(7) După primirea actului adițional pentru tragere la convenția de împrumut semnată de ambele părți, unitatea administrativ-teritorială aprobă sau rectifică, după caz, bugetul împrumuturilor interne. Bugetele aprobate sau rectificate, după caz, se depun la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului la care își au conturile deschise.

Art. 62. — În situația în care unitatea administrativ-teritorială are împrumutul autorizat prin hotărârea Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale cu tragere și în anul 2020, cu valoarea celei de-a doua trageri din împrumut se majorează suma înscrisă în actul adițional prevăzut la art. 61. Corespunzător se întocmește act adițional la convenția de împrumut, potrivit

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Paul Stănescu

modelului prevăzut în anexa nr. 12, la care se atașează scadențarul cu datele de plată a ratelor și dobânzilor aferente.”

3. După articolul 10 se introduce un articol nou, articolul 10¹, cu următorul cuprins:

„Art. 10¹. — (1) Restituirea sumelor neutilizate sau rambursarea parțială/integrală a împrumutului se poate efectua numai după tragerea integrală a împrumutului autorizat prin hotărârea Comisiei de autorizare a împrumuturilor.

(2) Nerespectarea prevederilor alin. (1) aduce după sine restituirea sumelor în contul din care au fost plătite.”

4. Anexa nr. 9 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezentul ordin.

5. Anexa nr. 10 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezentul ordin.

6. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Art. 12. — Anexele nr. 1—12 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.”

7. După anexa nr. 11 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 12, al cărei cuprins este prevăzut în anexa nr. 3 la prezentul ordin.

Art. II. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

ANEXA Nr. 1

(Anexa nr. 9 la normele metodologice)

ROMÂNIA

JUDEȚUL¹⁾
UNITATEA ADMINISTRATIV-TERITORIALĂ²⁾
.....³⁾
ADRESA
.....

CERERE

pentru tragerea împrumutului contractat prin Convenția de împrumut nr.

Subsemnatul (a),⁴⁾, în calitate de ordonator principal de credite al²⁾³⁾, județul¹⁾, vă depun prezenta cerere pentru tragerea sumei de *) din împrumutul contractat din venituri din privatizare în valoare de **) lei, având ca titular²⁾³⁾, identificat/ă prin codul de înregistrare fiscală⁵⁾.

De asemenea, declar pe propria răspundere, cunoscând că falsul în declarații este pedepsit de legea penală, că unitatea administrativ-teritorială pe care o reprezintă nu înregistrează plăți restante la data depunerii prezentei cereri.

Ordonator principal de credite,
.....²⁾³⁾
.....
.....

L.S. (prenumele și numele)

1) Se înscrie denumirea județului.

2) Se înscrie categoria unității administrativ-teritoriale solicitante.

3) Se înscrie denumirea unității administrativ-teritoriale solicitante.

4) Se înscriu prenumele și numele reprezentatului legal.

5) Se înscrie codul de înregistrare fiscală al unității administrativ-teritoriale.

*) Valoarea tragerii autorizate prin hotărârea Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale.

**) Valoarea împrumutului autorizat prin hotărârea Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale.

ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 10 la normele metodologice)

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. /

.....
(unitatea administrativ-teritorială, județul)
Nr. /

ACT ADIȚIONAL Nr.
la Convenția de împrumut nr. / /

În temeiul prevederilor art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2018 pentru adoptarea unor măsuri bugetare și pentru completarea art. 63 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 187/2018, cu modificările ulterioare, și al art. 2 alin. (2) din Convenția de împrumut nr. / /, între Ministerul Finanțelor Publice, cu sediul în municipiul București, Bd. Libertății nr. 16, sectorul 5, cod fiscal nr., reprezentat legal prin, în calitate de, și, cu sediul în

(unitatea administrativ-teritorială)

str. nr., cod fiscal nr., reprezentată legal prin, în calitate de ordonator principal de credite, se încheie prezentul act adițional.

Art. 1. — În baza Cererii nr. pentru tragerea împrumutului formulate de, suma de lei se virează de către Ministerul Finanțelor Publice în contul de împrumut,, „.....”, cod IBAN RO, deschis pe numele

(unitatea administrativ-teritorială)

la unitatea Trezoreriei Statului, codificat cu codul de identificare fiscală al unității administrativ-teritoriale.

Art. 2. — Pentru tragerea în valoare de datele de plată a ratei scadente și a dobânzilor aferente sunt cuprinse în scadențarul anexat. Dacă data scadenței este o zi nelucrătoare, plata se efectuează în ziua lucrătoare imediat următoare.

Art. 3. — Suma prevăzută la art. 2 se modifică numai în situația în care împrumutul este autorizat prin hotărârea Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale cu trageri și în anul 2020.

Art. 4. — Celelalte articole din convenția de împrumut rămân neschimbate.

Art. 5. — Prezentul act adițional s-a încheiat în 2 (două) exemplare originale, câte unul pentru fiecare parte semnatară.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Numele și prenumele

.....

Funcția

.....

Semnăturile autorizate și ștampila

.....
(unitatea administrativ-teritorială)

Numele și prenumele

.....

Funcția

.....

Semnăturile autorizate și ștampila

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. /
(unitatea administrativ-teritorială, județul)
Nr. /**ACT ADIȚIONAL Nr.**
la Convenția de împrumut nr. / /

În temeiul prevederilor art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2018 pentru adoptarea unor măsuri bugetare și pentru completarea art. 63 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 187/2018, cu modificările ulterioare, între Ministerul Finanțelor Publice, cu sediul în municipiul București, Bd. Libertății nr. 16, sectorul 5, cod fiscal nr., reprezentat legal prin, în calitate de

(unitatea administrativ-teritorială)

cu sediul în, str. nr., cod fiscal nr., reprezentată legal prin, în calitate de ordonator principal de credite,
se încheie prezentul act adițional.

Art. 1. — În baza Cererii pentru tragerea împrumutului nr. formulate de, suma de lei se virează de către Ministerul Finanțelor Publice în contul de împrumut, „.....”, cod IBAN RO, deschis pe numele

(unitatea administrativ-teritorială)

la unitatea Trezoreriei Statului, codificat cu codul de identificare fiscală al unității administrativ-teritoriale.

Art. 2. — Valoarea împrumutului devine egală cu valoarea integrală autorizată pentru perioada 2019—2020, iar de la data creditării contului prevăzut la art. 1 cu suma trasă soldul împrumutului se majorează și scadențarul se reface corespunzător.

Art. 3. — Scadențarul prevăzut la art. 2 din Actul adițional nr. la convenția de împrumut se reface având în vedere prevederile art. 2.

Art. 4. — Celelalte articole din convenția de împrumut rămân neschimbate.

Art. 5. — Prezentul act adițional s-a încheiat în 2 (două) exemplare originale, câte unul pentru fiecare parte semnatară.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

.....
(unitatea administrativ-teritorială)

Numele și prenumele

Numele și prenumele

.....
Funcția.....
Funcția.....
Semnăturile autorizate și ștampila.....
Semnăturile autorizate și ștampila

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind aprobarea, la cerere, a retragerii autorizației de funcționare a Societății ASIGEXCEL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sector 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, cu respectarea prevederilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în cadrul ședinței din data de 19.09.2018, Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară a analizat Referatul de constatare nr. 960 din data de 13.09.2018 privind aprobarea, la cerere, a retragerii autorizației de funcționare a Societății ASIGEXCEL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Craiova, str. Maria Tănase nr. 10, județul Dolj, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu numărul J16/149/02.02.2010, cod unic de înregistrare 26469354/03.02.2010, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul RBK-616/26.03.2010, reprezentată de către domnul Hăntulie Ionel, în calitate de administrator, și de către doamna Hăntulie Oana Nicoleta, în calitate de conducător executiv,

și a constatat următoarele:

1. Prin Decizia Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 2.338/2015, s-a aprobat suspendarea activității, la cerere, a Societății ASIGEXCEL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., pentru o perioadă de 3 ani.

2. Prin Hotărârea asociaților societății nr. 3 din 21.08.2018, s-a decis „retragerea autorizației de funcționare pentru Societatea ASIGEXCEL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.”

Totodată, prin Hotărârea asociaților societății nr. 1 din 1.08.2018 s-a decis „dizolvarea și lichidarea voluntară a Societății ASIGEXCEL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.”

3. Societatea ASIGEXCEL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu a mai desfășurat activitate de intermediere în asigurări, după data emiterii Deciziei Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 2.338/2015.

4. Conform bilanțelor de verificare ale Societății ASIGEXCEL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., aceasta nu înregistrează debite (prime nedecontate) în relația cu societățile de asigurare cu care a colaborat.

5. Societatea ASIGEXCEL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu are colaboratori-asistenți în brokeraj persoane fizice sau juridice înregistrați în jurnalele asistenților în brokeraj, iar în Registrul personalului propriu nu există nicio înregistrare.

6. Societatea ASIGEXCEL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu figurează cu debite față de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în contul taxei de funcționare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 5 lit. f), art. 8 alin. (2) lit. a) și ale art. 35 alin. (7) lit. e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă, la cerere, retragerea autorizației de funcționare a Societății ASIGEXCEL BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în municipiul Craiova, str. Maria Tănase nr. 10, județul Dolj, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu numărul J16/149/02.02.2010, cod unic de înregistrare 26469354/03.02.2010, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul RBK-616/26.03.2010, reprezentată de către domnul Hăntulie Ionel, în calitate de

administrator, și de către doamna Hăntulie Oana Nicoleta, în calitate de conducător executiv, și radierea acesteia din secțiunea A și trecerea în secțiunea B din Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, conform dispozițiilor art. 3 și art. 4 alin. (4) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 29/2015 privind Registrul asiguraților-reasiguraților și Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare.

Art. 2. — După data retragerii autorizației de funcționare, Societății i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheierea de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Leonardo Badea

București, 8 octombrie 2018.
Nr. 1.196.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

